

Essays

0.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Indholdsfortegnelse

Forord.....	3
Vi - de skøre optimister	4
Søsætning af rorløs båd.....	8
Hvordan vi kom ud af svikmøllen.....	11
En kort "fornøjelse".....	13
Lykkes, lykkes ikke.....	14
Roret virker ikke.....	16
Jeg beder Fader Vor.....	17
Kurs 190' eller kurs 10'.....	19
Bøgestrømmen - hvor er indsejlingen.....	21
Drømmevejr.....	23
Badning i cockpittet.....	24
Vi - de heldige nybegyndere.....	26
Sikken vind - sikke bølger.....	28
Lundeborg - Svendborg.....	30
Morgenkaffen galt i halsen.....	31
For lavvandet.....	33
God fredelig sejlads.....	34
Ustabilt vejr - hvad er det?.....	36
Sprogø er væk - vi har mistet kurs og retning	37
Nye kræfter.....	40
Morgenstund har guld i mund.....	41
En heldig nat.....	43
Hvor kommer alt det vand fra.. ..	46
Logbog.....	46

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Essays

Forord

Dette er beretninger fra køb, aoptering, og sejlads i 1973 - vores første år som sejlere. - Og nogle helt andre vilkår end vi har her i 2015.

I løbet af 1972 begyndte Flemming at snakke om, at **hans** højeste ønske var at få en båd. Det var ikke noget, **han** havde fortalt mig tidligere, men nu var det et must. Noget **han** havde drømt om fra lille dreng i Århus Havn.

Flemming - han snakker, og snakker, snakker igen, når der er noget **han** gerne vil. (Hvis det var et barn, ville man sige: "Sikke det barn dog kan plage. At du kan holde det ud!"). - Med andre ord, der var ikke en dag, hvor en båd ikke var til debat. **Om** ikke andet *så en jolle!* **Der** stod **jeg** af. **Skulle** Susanne og jeg stå inde på strande og **vente** på **ham**. Ak, her var jeg indfanget i hans snare. Skulle han ha' båd, skulle det være en, hvor **vi** kunne være med.

Udstyr:

Kompas, påhængsmotor, toilet, skuffepantry. Ingen log.

Vi havde ikke mange penge. Hvad havde vi råd til? Bygge en båd fra bunden, som hans bror nu var gået i gang med? Det havde han ikke indsigt/ plads eller mulighed for. Men en medbygger båd – han havde jo **altid** gerne ville være tømrer. Det var **det**, det skulle være.

Vi er på bådudstilling. Vi beslutter os for en RJ 85. Den kan vi købe for 35.000 kr. - Og heraf kan vi låne 10.000 kr. i Søfinans A/S på vilkår, som vi synes er gode. Vi bestiller båden.

Levering den 1. maj 1973 på Baunevej 212, Tåstrup.

Gennem årene har jeg skrevet logbog. Når jeg læser i den, så er det uforståeligt for mig, at jeg sejler, og at jeg endda holder rigtig meget af at sejle.

Green Lady

RJ 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

1

Vi - de skøre optimister

Vi er helt unge, forældre til Susanne på 3 år. Godt nok med forstand på kompas, men helt uden forstand på at sejle (jeg havde aldrig været i en sejlbåd). Vi havde heller ingen erfaring med at aptere, men interessen og optimismen var der.

De kloge vil nok sige, det gik, som man kunne forvente. Indrømmet, der var mange problemer, end ikke starten var problemløs.

Hvordan valget faldt på en RJ 85, det står uklart for mig. Det er en skærgårdskrydser - idé som lillesøster til den svenske Ylva. - I Flemmings verden var det en velsejlende båd.

Vi så RJ 85'eren

- demonstrationsbåden
- den første af sin art
- på bådudstillingen
- vi var de første, der købte den.
- vi købte den af Metalino Boats A/S, et helt nyt selskab, hvilket vi dog *ikke* var klar over
- de kunne finansiere den gennem Søfinans A/S
- levere båden hjemme hos os
- det var rigtig fint for os
- vi slog til. Købte båden

Leveringen blev aftalt til d. 1. maj 1973.

Vi var helt uforberedte, da vi glade gik i gang med at bestemme, hvilket træ vi ville bruge, for derefter at beregne, hvor meget. Hov - stop. Der er ingen apteringstegninger. Der var en plan for båden, med den var uden mål og vigtige detaljer. Føj for katten. Vi havde dårligt set en sejlbåd indvendig. Vi havde købt en hel tom båd! Nå

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d. 1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

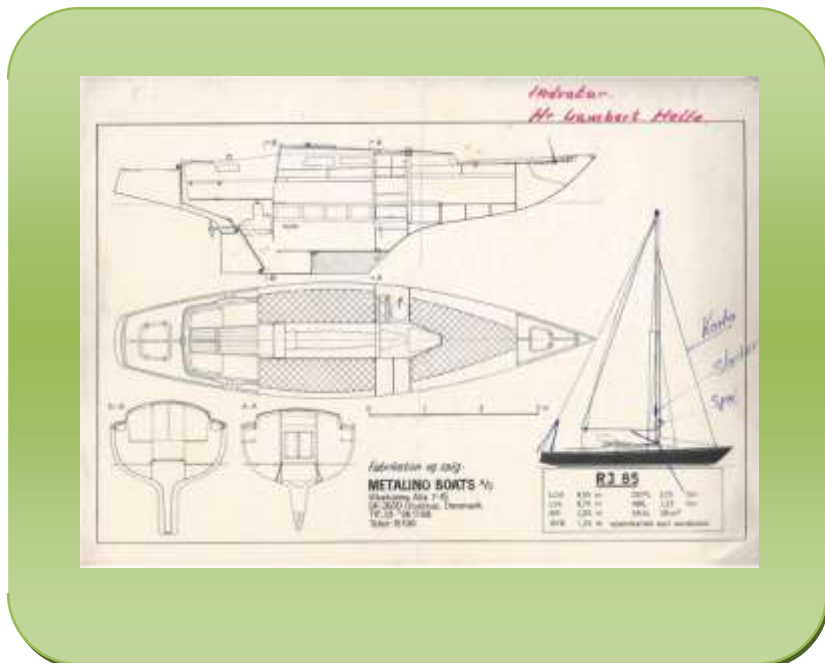

pyt. Det er også meget bedre selv at bestemme, hvordan den skal være.

Denne tegning af båden, viser de oplysninger, vi fik.

Behøver jeg at sige, at ventetiden gik med at tage rundt og se, hvordan andre både i samme størrelse var indrettet, og vurdere, om det også kunne /skulle være sådan i vores båd.

Vi debatterer, skitserer og debatterer. Det med at debattere, det var og er vi meget engageret i. Det gik i bund og grund godt. Vi var enige om indretningen. Vi fandt plads til et marinetoilet mellem hoved- og forkahyt, og vi valgte, at lave et skuffepantry. Det vil sige, at vi valgte vask med afløb og vandhane fra, og opvaskebalje og vanddunke til. Dermed fik vi en rigtig god hovedkahyt, og en meget stor lys forkahyt.

Flemming var klar. Nu skulle han i gang. - Men da han stod og så på det træ, han havde købt, så kom tvivlen. Hvordan skal årene vende på træet i en båd? Hvem kan svare på det? Han kontaktede sin barndomsvens far – Orla, der var tømrer/snedker på Mols –

Flemming fik den vejledning han bad om, og mere til. Overraskelsesens tid var ikke forbi. Det kom bag på Flemming, at der stort set ikke er nogle holdepunkter for lod og vage i en båd uden aptering. – Det var endnu sværere fordi vi ikke var klar over det, da båden blev læsset af, og derfor var den ikke sat af i lod og vage. Det var sejt. Det endte med at båden var rigtig flot, og løsningerne kunne i bund og grund ikke være bedre.

Jeg syede selv hynderne, her med vejledning af Flemmings søster Henny.

Vi havde købt båden med dækaptering. Det havde de desværre glemt. Den var leveret uden, så det måtte Flemming også selv i gang med. Det fik han dog vejledning om af leverandøren, der godt var klar over, at det var en mangel fra deres side.

Flemming knoklede, og båden blev klar til søsætning til den planlagte tid.

Der blev indkaldt til båddåb med fest for venner og bekendte som tak for hjælp og engagement.

Det var forår. Festen, pinsen og sommersejladsen lå lige for, vi var klar, spændte til bristepunktet.....

#####

Green Lady

Rij 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred- d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Det var langt fra idel lykke

Af de 10.000 kr. vi havde lånt i Søfinans A/S, blev der på grund af fejl og mangle kun udbetalt én rate. De resterende rater (8.750) deponerede vi i takt med udbetalingerne skulle falde.

Metalino Boats A/S var meget utilfredse, for Søfinans A/S var det OK. Metalino Boats A/S kunne bare se at få bragt forholdene i orden..

Det startede med

- *Manglende dæksaptering*
- *Ror, der ikke var monteret*
- *Sejl, der ikke blev leveret*
- *Mast, der ikke blev leveret*

Det fortsatte med

- *Ror, der ikke virkede*
- *Samling af båd og dæk, der var utæt*
- *...*
- *.....*

Jeg husker ikke hvor mange fejl, der var, men jeg husker, at der hele tiden var noget nyt, der ikke var i orden. Flere af tingene stod vi selv for at udbedre, for Metalino A/S regning.

Det blev en sej strid. Til sidst satte Metalino Boat A/S sagfører på. Vi var hele tiden i stand til at vise, at der stadig var mangler. Metalino Boat A/S kontaktede Søfinans A/S direkte. De blev afvist. De kunne bare se at få udbedret manglerne. Var der mere brok med dem, så ville Søfinans A/S ikke tilbyde lån til deres både. Derefter gik Metalino Boat A/S kun efter os.

På et tidspunkt fik de flere penge, men aldrig hele beløbet. Hvert år ved sommerferietid, henvendte sagføreren sig, hvert år blev han afvist. Sagen var i hårdknude. Vi var ligeglade.

Green Lady

RJ 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred- d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Søsætning af rorløs båd

Hele dagen var det smukt vejr. Søsætningen skulle finde sted

Den 2. juni 1973 kl. 19.00 i Mosede Havn.

Vejret var fint. Vi havde travlt med de sidste "småting". Kl. 18 slog vejret om til øsende regnvejr. Humøret var dog stadig højt.

Det var aftalt med Metalino A/S, at vi selv skulle sætte roret på. En helt enkel opgave, der ikke ville tage mange minutter, når båden blev løftet af vuggen. – Det holdt ikke stik. Roret passede ikke, det kunne ikke komme på.

Vognmanden holdt der. Vi måtte søsætte "Green Lady" **uden ror.**

Alligevel skete det med maner. Jeg - Vibeke - var gudmor, svingede champagneflasken mod stævnen og: ***"Ønskede at lykke og held måtte følge "Green Lady" på de fremtidige sejlads.***

På kajen blev der serveret øl - portvin - sherry, og bagefter på Bau-
nevej: Sild (krydre, karry + stegte), roastbeef kold kartoffelsalat, osteretning, samt øl og snaps til at læske sig med.

Festens stående vittighed:

"Har I husket at slå kryds på kajen, så I kan se, hvor det var den lå".

Det kunne Flemming dårligt bære, for tænk nu, hvis den sank.

Green Lady

Røj 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Tid: Lørdag d. 2. juni 1973 kl. 19.00
 Sted: Mosede Havn
 Mål: Søsætning

Vejret: Overskyet, tung luft, ringe vind

Deltagere:
 Birger, Hanne og Kurt, Mogens og Kirsten, Mogens og Kirsten Bjørn, Vibeke og Aage, Ester og Lars, Jørgen og Lone, Tove og Bent, Kristian og Gitte, Frans og Lotte, mor og far, Susanne, Flemming og Vibeke

Uddrag af logbogen:

Så skønt det dejlige skib kom til at flyde!

Nu håber vi, at I kommer til at nyde mange, mange dejlige stunder uden at gå på grunde.

Flemming du tror, du kan navigere, men husk, du kan risikere din dejlige Vibeke at miste, hvis det dejlige fokkeskøde, det brist Og det ville sku' være synd; for hun er sku' så køn

Hanne & Kurt

En sagte torden...på hoveddøren afslører Flemmings ankomst. Bondefangst - eller kalden på arbejdsiver - jeg ved det ikke - men under alle omstændigheder er incitamentet uimodståeligt og hans arbejdsiver /giver Indsats formidabel og uforglemmelig og resultatet uforligneligt - selv rorløst - Til lykke med resultatet og god fart.

Birger

Så til - og endelig til søs - god vind, og held og lykke alle tre.

a'pro-pos

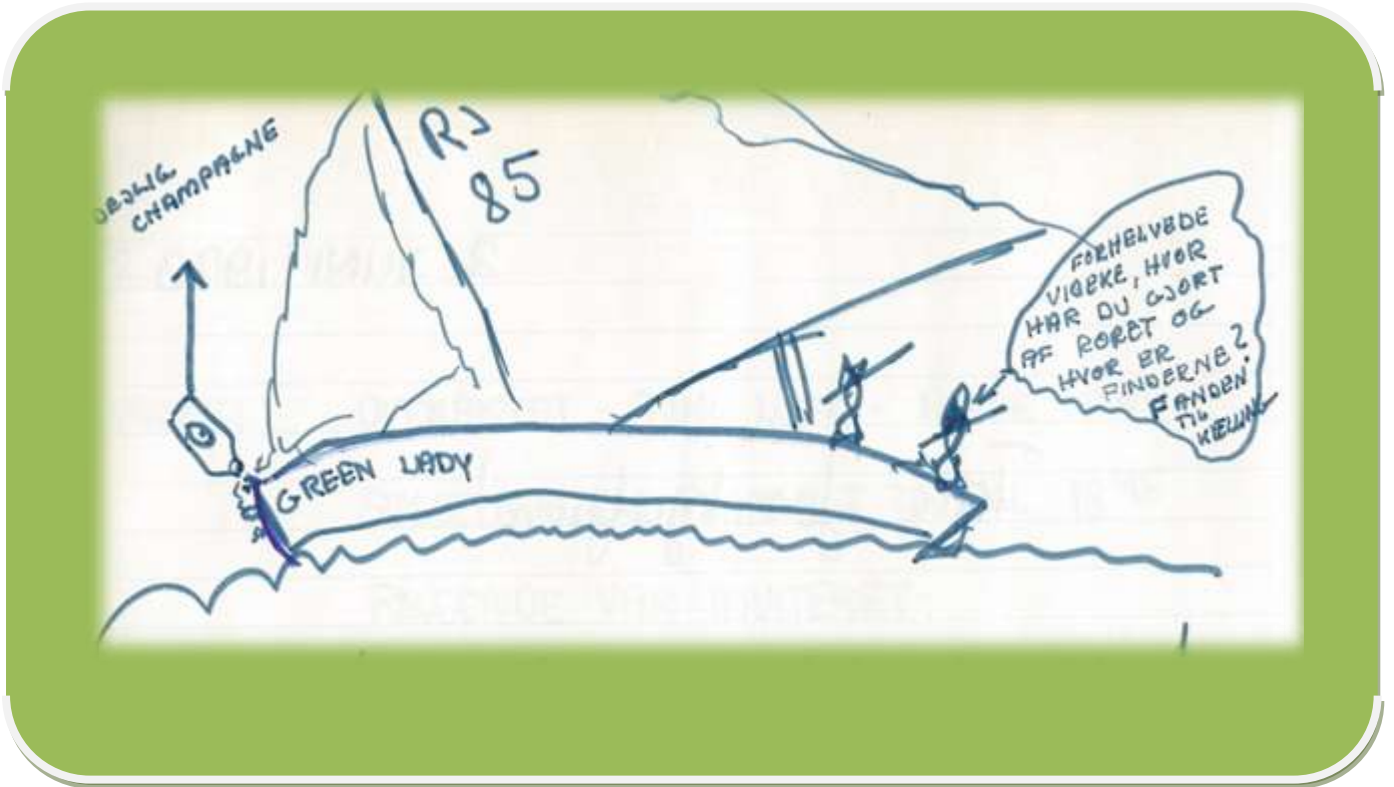
På en lystbåd har alle sin mission, og Vibeke har samtidig dem alle sammen. Det falder (mærkelig nok) i hendes lod, døgnnet rund at adlyde ordre - altså træde til hver gang Flemming brøler - enten han mangler en skruetrækker, et søkort, en frisk bajer, skal ha' rettet klyveren, eller ikke kan finde sine bukser.

Jo jeg har fatte lidt, mens jeres båd blev til.

Mormor

Green Lady

RØ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Festen blev afrundet kl. 2.30 med løgsuppe. - Og der var slukket og lukket kl. 3.00.

Green Lady

RØ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d. 1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Hvordan vi kom ud af svikmøllen

Det var foråret. Festen var vel overstået. Pinsen og sommersejladsen lå forude. Vi var klar, spændte til bristepunktet.....

Først skulle vi have roret på. Det gik let, Fiskeriforening tog båden op, Flemming satte roret fast, og båden kom i vandet igen.

Nu skulle vi ud at sejle. Vi manglede dog at få leveret masten fra John Mast og sejl fra Metalino Boats A/S. Vi rykkede for masten.

John Mast' firma lå dengang på Havnevejen ved Mosede Havn. Flemming kørte stort set derned for at rykke hver dag. Hver dag fik han at vide, at der var meget travlt. Det var tæt på Fyn Rundt og Sjælland Rundt, men hvis vi ventede nede i båden, så skulle de nok nå det senere på dagen. Der gik én dag, der gik to dage, der gik tre dage, der gik..... mange dage.

Beskeden blev ændret: "I får masten, når I har sejlene".

Flemming rykkede for sejlene. Sejlmageren sagde: " I får sejlene, når vi havde masten".

De havde kort og godt skabt/aftalt en ren svikmølle.

Gode råd var der ingen af. - **Så** fandt vi på at besøge demonstrationsbåden. Flemming og Birger tog derop. "Lånte sejlene", kørte ned til John Mast og viste, at nu havde, **vi** fået sejl.

Vi gav Metalino Boats A/S besked om, at de fik *deres* sejl tilbage, når vi fik *vores* sejl. Deres RJ 85 skulle Sjælland Rundt. Det var ret vildt, men vi havde fået nok af at blive sendt fra den ene tilbage til den anden, og om igen.

Vores tilfredshed var stor. Nu kunne det kun gå fremad. Det blev pinse. Vi sad stadig og ventede nede i båden. Nu var John Mast som sunket i havet. Ingen vidste, hvor han var. Vi var sure. Jeg var

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

mere end sur. Jeg erklærede, at han holdt nok bare pinse. Flemming trak på det. Jeg tog hjem. Jeg sagde ikke hvorfor, men jeg havde en plan.

Det var før alle moderne opslagsmuligheder, så jeg tog hjem og gik i gang med telefonbogen. Der *var ingen* omkring Mosede, der hed John Mast. - Der var en John Christensen, ingeniør. Ham ringede jeg til. Det *var* John Mast.

Jeg ønskede ham god pinse, sagde: "Hej, god pinse. - Ved du, at det i bund og grund er ok, at du holder pinse. Det vil vi respektere. Som du ved, har vi frem til at få mast på. Fordi du har lovet det. Vi har troligt siddet i båden, det er ikke en god pinse. Det mindste, du kunne have gjort, var at fortælle, at *du* holdt pinse, så *vi* ikke *skulle sidde til nar i båden* hele pinsen. Fortsat god pinse".

Det fes ind. Han blev flov.

Lige efter pinse fik vi mast på.

Første sejlads blev planlagt til onsdag d. 20. juni. Den dag skulle vi starte med at rigge sejl. Derefter ville vi sejle fra Mosede til Rungsted, hvor vi skulle bytte sejl.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

En kort "fornøjelse"

Vi var klar. Vi begyndte at rigge sejl lige efter arbejde. Klokkeren 18.30 er vi klar til vores første sejlads.

Vi aftaler at gå godt udenfor havnen for motor (påhængsmotor) og så sætte sejlene.

Alt er vel om bord. Vi - tøserne - er lidt beklemte, men spændte.

Vi tøffer ud. Roret virker stramt, - *for stramt* - . Motoren slukkes.

Båden drejes op i vinden. Stor-

sejlet sættes. Første kryds skal tages.....men, hvad er *det*? Roret virker ikke! Skipper og gæst får travlt. Motoren sættes til og bruges som ror. Ankret hentes frem, påhængsmotoren svigter heldigvis ikke. - Vi kommer i havn.

Tid: Onsdag d. 20. juni kl. 18.30

Sted: Mosede Havn

Mål: Dragør Havn

Vejret: Frisk østenvind

Deltagere:

Hanne, Kurt, Susanne, Flemming og Vibeke

Sejladsen slut kl. 20.00

Vi får lidt af hvert at trøste os på....- Men humøret var i bund, Sjælland Rundt var misset, og ferien hang måske i en tynd tråd. -- Og vi nåede end ikke at fornemme Green Lady for sejl. Ja – kursen nåede ikke engang at blive sat.

Øv....

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

4.

Lykkes, lykkes ikke....

Sejladsen gik fint. Alt åndede idyl. Ved Drogden blev der pludselig vindstille. Hvad nu! Vi var sultne og besluttede at gå i havn for motor. Efter et par minutters sejlads var der vind igen. Vi havde for første gang oplevet i et vandhul.

Vi lagde til i fiskerihavnen.

Spiste vores frokost. Vi gik op og så på Dragør og faciliteterne. Dragør var hyggelig. Faciliteterne var ringe.

Da vi kom tilbage klaprede tovværket på masten. Flemming ville straks rette der, men det sad sig fast. Heldigvis var der en maste-kran. Vi trak båden langs de andre skibe, mændene var helt ustyrlige. Vi (tøserne) gjorde det ikke ordentligt, blev rettet, højlydt, det var ikke godt nok. Derover kom vi da. Flemming lavede en bådsmandsstol, blev udstyret med en skruetrækker og hejst til vejrs. Oppe i masten skulle han absolut fotografere. - Masten kom heldigvis let i orden, og Flemming kom sikkert ned.

Hele kajen var nu fuld af tilskuer. Vi blev enige om, at det ikke var "smart" at trække båden tilbage. Hele havnen havde sikkert hørt, hvordan de havde råbt af os. Måske var de selv lidt flove), for denne gang satte de motoren.

Båden flyttede sig 10-20 cm, og så var det slut. Nu var det Hannes og min tur til at råbe og skrike. – Ikke af dem, men til Flemming. Han hørte ikke en

Tid: Lørdag d. 23. juni kl. 10.00

Sted: Mosede Havn

Mål: Dragør Havn

Vejret: Fint – overskyet med let NØ-lig vind

Kurs: 115' = kryds. Udsigten var helt klar, så vi sejlede bedst på vinden.

Deltagere: Hanne, Kurt, Flemming og Vibeke

Episode til havs

Da vi krydsede fra Drogden og ind til Dragør, var Hanne og jeg lidt bange. Vi syntes, de store fragtskibe nærmest kom hvæsene lig op i hækken på vores båd. Vi håbede, at det var noget, vi kunne vænne os til, for rart var det ikke..

Green Lady

Rij 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

brik. Han havde hovedet ude over rælingen, nede ved motoren, hvor han brokkede sig højt. Da der var gået noget tid med det, kom Hanne og jeg endelig til orde. Vi kunne fortælle, at noget tovværk, der lå og flød fra en pram, havde sat sig fast under vores køl. Flemming og Kurt hev og trak. Så meget, at de flere gange var ved at falde i vandet. Green Lady var en smal båd, uden søgelænder. Til sidst kom vi fri, så vi kunne sejle over og fortøje båden.

Episode i havn

Flemming og Kurt sidder og smånusser os tøser. Der kommer en flok unge fyre, En råber: "Bare det var mig". Latter. Kurt: "Kom bare, j jeg er lidt til begge sider". Dødstille - de forsvinder skyndsomt.

Nu var havnen underholdt for anden gang, og *nu* var den dag brugt. Vi gik til ro.

Søndag

Søndag morgen er vi klar igen. Vi drak kaffe, satte sejl. Gik nord på. Vi skulle så langt mod nord som muligt. Vi er på kryds. Det går fint. Nu er vi – pigerne - i hvert fald sultne. Efter en kort afstemning - hvor jeg nedlagde veto - anløber vi Skovshoved Havn for at spise. Ca. kl. 15. Det er ulideligt varmt derinde, så vi sluger maden og sejler ud igen.

Tid: Søndag d. 24. juni - kl. 10.0
 Sted: Dragør Havn
 Mål: Rungsted Havn
 Vejret: Sol – let nordlig vind

Deltagere: Hanne, Kurt, Flemming og Vibeke

Nu er Hanne træt af at sejle. Vi går ind Tårnbæk Havn.

Vi har problemer med roret

Det fungerer ikke som det skal. Efterhånden står rorpinden nærmest på tværs, når den skal pege lige ud.

Det er helt klart uholdbart.

Vi tager hjem efter en godt brugt weekend, og med problemer, der skal løses inden ferien.

Green Lady

Rj 85 D 103 – 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 – depl. 2.15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

5.

Roret virker ikke

Vi skal bytte sejl i Vedbæk. Men roret driller, derfor er der nyt mandskab med - Skovengaard (maskiningeniør /min kollega). Han mener, han kan hjælpe os.

Susanne er hos mor og far.

Næsten intet lykkes. Vind i sejlene vil der ikke komme.

Roret driller. - Der er så meget slør i rorpinden, at der skal gøres noget. Vi river dårlige vittigheder af.

Sejladsen slutter kl. 22.00 i Vedbæk Havn med en pølse og 18 spande vand.

Tid: Onsdag d. 27. juni kl. 18.00
Sted: Tårnbæk Havn
Mål: Vedbæk Havn
Vejret: Sol - skyfri himmel - nærmest vindstille
Deltagere: Birger, Skovengaard, Flemming og Vibeke

Én ting lykkes
Noget lykkes. Målet med at sejle til Vedbæk var at bytte demonstrationssejlene, om med dem, der skulle have været leveret med båden.
Det lykkedes.

**Fredeligt
Nej, langt fra**
Skovengaard mener han har fundet en løsning for roret, han lover at klare det, inden vi skal på ferie om lørdagen.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

6.

Jeg beder Fader Vor

Sommerferien begynder. 3 uger på langfart. Vi stuver og stuver, tøj, forråd m.m. Vi skal hverken fryse eller sulte i ferien.

Birger og mor har kørt os, og hjælper. Der bliver vinket behørigt, og så er vi på vej på ferie. **Om bord er vi: Susanne, Flemming og mig (Vibeke).**

Roret virker.

Det er en sejlads, hvor alt er nyt. For første gang er vi bare vores lille familie på vej i båd på sommerferie. Der ligger tre lange uger foran, så alt er lyserødt.

Tid: Lørdag d. 30. juni 1973 kl. 15,30
Sted: Vedbæk Havn
Mål: Sundby Havn
Vejret: Let overskyet - frisk vind

Solen kommer igennem, og vinden løjer. Da vi når udmundingen af Københavns Havn, er der nærmest vindstille.

Vi er nybegyndere. Tålmodigheden er stor. Vi nyder det, båden ligger stort set vindstille. Vi ser Oslofærgen lægger fra kaj. Vi diskuterer, om vi er tæt på sejlrenden. Det er vi, men vi er overbeviste om, at vi er kommet over den, når færgen når ud til os.

Skovengaard har klaret roret. Der er bl.a. lavet en split, og sat en bolt helt igennem rorpinden, så den kan strammes hvis det løsner sig igen.

Ak, ak, ak – vi er nybegyndere! Vi ligger stille. Oslofærgen kommer hurtigt. Meget hurtigt. Rigtig hurtigt, opdager vi. - Vi bliver klar over, at vi ligger rigtig dumt. Vi **skal flytte os. Flemming fumler med at få påhængsmotoren. Den skal ned i vandet.** Han når det **ikke**. Jeg **hyler!** Færgen tuder!..... - Og så glider den **helt, helt** tæt forbi.

Tak til Skovengaard

Green Lady

Rij 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Dønningerne fra færgen rammer os. Mast og sejl klaprer vildt, Vi suser/suges ned i dønningen. - **Jeg beder Fader Vor.** Jeg er sikker på, at vi bliver bordfyldt, - **men** det sker heldigvis ikke.

Jeg **er** chokeret. Flemming lader, som om det ikke er noget, **men det var det.** Det var mere end ubehageligt. Helt uden fart i båden, var det uforsvarligt, - og det **var** bare uhyggeligt.

Vi ønsker kun at komme i havn. Kl. 18.30 anløber vi Sundby Havn.

En erfaring rigere

Denne sejlads var helt klart en øjenåbner.

En erfaring, der gjorde, at jeg aldrig - nu i 40 år - accepterer, at vi sejler tæt på store skibe. - Og hvis vi ikke kan undgå det, så i hvert fald aldrig uden at have fart i båden.

Det irriterer Flemming, men han efterlever det. - Der er ingen tvivl, første møde med et stort skib har sat et varigt spor hos os begge

Green Lady

RØ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

7.

Kurs 190' eller kurs 10'

Sejladsen glider strygende (fredeligt), men mellem Kastrup og Dragør løjer vinden. Vi sætter kursen 190 til første mærke midt i Køge Bugt. Sejladsen glider, om end langsomt.

Vinden løjer igen. Vi dasker af sted.

Vi bliver enige om at sætte påhængsmotoren - et stykke tid. Måske får vi vind igen.

Det går så småt, at vi bliver usikre på kursen. Den virker forkert. Vi diskutere, vender nordpilen rigtig. **Jeg** laver op og ned på det hele. Vi studerer bøgene. Finder dog ud af det ved solens hjælp. Vi er på ret kurs. - Vinden er blevet god igen.

Vi slukker motoren. Da vi når Bøgeskovens Bølgebryder synes vi, at vi har sejlet længe nok, så vi går ind i Bøgeskov Havn.

Der er rædselsfuldt varmt. Der er overhovedet ingen faciliteter, end ikke et lokum. - Vi spiser der - Susanne og jeg vil overnatte der, men Flemming kan ikke ånde. Han vil videre. Han agiterer, der er ikke ret langt til Rødvig Havn. Jeg synes, der er langt nok. **For** langt! Det er vindstille. Flemming mener, også der vil komme vind. Vi sejler ud igen.

Det med vinden lader sig ikke gøre. Vi prøver et par gange, men lader så motoren gå. (Den støjer). Der er lang vej igen. Da vi runder Stevns Klint - Højrup Kirke kommer disen. Men vi kan heldigvis se andre både. Vi prøver dog hele tiden at sejle den korteste vej. Derfor siksakker vi ud og ind mellem bundgarnene (dengang stod de tæt hele veje rundt om Stevns) - Endelig kan vi skimte Rødvig. - Jeg er mere end træt - der skal dog gå 3/4 time før vi er i havn.

Tid: Søndag d. 1. juli 1973 kl. 7,30
Sted: Sundby Havn
Mål: Stevns
Vejret: Høj sol - lille brise

Kompasset er kardansk op-hængt, sidder lige midt i cockpittet. - og trykker du på det kan det svinge rund, så den faste nordpil vender den forkerte vej.

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Hurra!!! - Kl. er 21.30.

Vi er trætte og sultne, men gider alligevel ikke rigtig at spise. Vi går op på Rødvig Krog og får kaffe og ostemad. Da den er spist, kan jeg dårlig hænge sammen.

Vi går ned i både. Slut på den dag.

Flemming vil ikke indrømme det, men til søs har vi hverken styr på afstand eller hvor stærkt vi sejler. Afstanden kan vi måle, men farten er det rene gætteri

Vi gav 25 kr. for fire ostemad og to kaffe.

Green Lady

RØ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Bøgestrømmen - hvor er indsejlingen

Jeg har ingen notater fra denne sejlads, men en klar erindring om, hvor svært, det var at finde indsejlingen til Bøgestrømmen. En erindring om, at uden andre lystsejlere på vej ind i Bøgestrømmen, så var det nok aldrig lykkes. - Men man har da lov at se, hvad de andre gør, og det var/er Flemming rigtig god til.

Tid:	Mandag d. 2. juli
Sted:	Rødvig Havn
Mål:	Nyord Havn
Vejret:	Frisk østlig vind

På Nyord skal vi møde Kurt og Hanne. De har lejet en Bandholm 20. Da vi når frem, ligger de der allerede, og Kurt hjælper os med at finde en plads ved broen. Havnen er meget lille, åben, men charmerende havn. Der er das for enden af broen. Det var meget almindeligt dengang. Der er dog også et toilet i et hus lidt længere henne, der er åbent for sejlerne.

Kurt har travlt med at fortælle om det lille samfund: "Det er gået helt i stå. I morgen skal vi opleve købmanden. Købmandskonen. Er der mere en én person i forretningen, så er hun helt bims. Vi skal ringe deroppe, i frokosten, for så bliver det rigtig skægt". Der sidder jo ikke noget fast i halsen på Kurt, så vi tager det hele med "et gram salt". Vi hygger og tror, han overdriver.

Næste dag står den på operation købmand. I følge Kurt, skal vi derop sidst på formiddagen. Vi skal se købmandsbutikken, fornemme stemningen osv. Vi går derop. Der er ikke ret langt. Det er et meget lille samfund. Kurt slæber os alle ind i butikken. Fem personer, der bliver straks uro bagved skranken. Købmandsmutter begynder at kommandere med fatter. Han står og passer sit, men det er ikke godt nok. Han skal gå ud af butikken. Hun skal nok selv klare det. Et par andre kunder og os.

Nu er det vores – Kurts – tur. Han køber lidt småting og siger, at han gerne vil låne telefonen. Det kan han godt, men *det kan ikke*

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

blive nu. Det skal vente til frokost, når butikken er lukket. Før har hun ikke tid til at ringe op. Kurt bedyrer, at han da selv kan ringe op. (Det er en del af "legen"). Købmandsmutter bliver mere stresset." Nej - det kan han ikke, det er hun nødt til selv at gøre". De snakker frem og tilbage over skranken, men nej. Han må komme tilbage, når der er frokostlukket. Jamen, jeg kan godt. Nej! Så skal jeg lige have fire øl, så vi ikke tørster ihjel, mens vi venter. Nu er købmandsmutter oppe i det røde felt. Fatter får et fur, ud af butikken. Kurt får sine øl. Vi sætter os ud på en sten og venter.

Butikken middagslukker. Nu kommer købmandsmutter og kalder Kurt ind. Han skal dog vente i døren til hun har ringet op. Hun ringer op på helt normal vis, får forbindelsen og rækker røret til Kurt. På det tidspunkt er hun, som Kurt havde fortalt, helt rundt på gulvet.

Kurt kender naturligvis alderen på købmandsmutter, og hun ser/virker mindst 20 år ældre, end hun er. Flere af øboerne er duknakkede. Tro det eller ej, men her i 73 bæger de præg af "indavl". For os er det uforståeligt, men nok en reel mulighed, for det kun er nogle få år siden, at Nyord blev landfast med Møn. - Og Møn er jo også langt ude.

Vi nyder livet samme på Nyord et par dage,. Ind imellem gik bølgerne i båden, dog højt, jeg/vi kan ikke huske hvorfor/om hvad, men det har nok været nybegynderproblemer.

Nyord er smuk, oppe ved Kirken er der den smukkeste udsigt over Bøgestrømmen over til Sjælland. Det er et rigtig tuttelut samfund. Vi var dog enige om, at det også er lidt deprimerende.

Nyord var / er helt klart et besøg værd.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Drømmevejr

Jeg husker, at der var meget smukt, og meget lidt til ingen vind.

Flere af de andre sejlere havde sat spileren. Vi - nybegyndere – forsøgte at holde gang i båden.

Vi brugte bådshagen som spilerstage, og en spand med vand til at holde den nede. Det gik naturligvis ikke. Vandet vippede ud af spanden, lige så hurtigt som den blev fyldt op. Flemming troede på systemet, så der blev fyldt vand i spanden mange, mange gange. Det blev aldrig stabilt.

Tid: Onsdag d. 4. juli kl. 11.30 - 17.15
Sted: Nyord
Mål: Vordingborg Lystbådehavn
Vejret: Let overskyet, lille brise - ingen vind

Det var på den sejlads vi mødte et ægtepar – lærere – der havde god tid. De lagde sig ind og spiste frokost, for anker.

- Og Flemming ønsker sig en spiler.

Det var vi meget misundelige over, at de havde tid til. Hvis bare det var os, der havde 8 uger at sejle rundt i Danmark i. - Det fantaserede vi om på resten af ferien.

Selvom det var varm og helt stille, så nød vi turen. Da vi kom til Vordingborg, var der naturligvis småt med pladser, men det lykkedes for os at kile os ind for enden af den yderste bro, så vi kunne gå i land fra stævnen.

Der var børn på mange af de andre både, og Flemming fik hurtigt introduceret Susanne, så hun havde nogen at lege med.

Det var en usædvanlig smuk sommeraften med skyfri himmel og meget lidt vind.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Badning i cockpittet

Vejret var roligt, og sejladsen tilsvarende fredelig. - Men vi var ved at blive kogt/stegt. Det fandt Flemming dog en løsning for. Han lukkede bådens selvlæns og fyldte cockpittet op med vand. Nu kunne Susanne bade, og vi andre få kølet fødderne. Det fungerede fint.

Tid: Torsdag d. 5. juli 1973 - 11.30
 Sted: Vordingborg Lystbådehavn
 Mål: Femø
 Vejret: Høj sol - lille brise til ingen vind

Vi nød sejladsen, syntes den tog lang tid, spejdede og spejdede og spejdede efter de koste vi skulle runde.

Vi havde lidt problemer med påhængsmotoren, men lagde veltilfredse til på Femø kl. 16,30.

Vi mødte William (Flemmings kollega) og hans kone, Ulla. Hun havde store problemer med Køge Bugt. Det var altid en grim sejlads, så Ulla var meget stolt af at være nået helt til Femø. Lidt senere kom Kurt og Hanne kom også til Femø.

Det var en lille men meget hyggelig havn. Selve havnen var skærmet godt for vinden med et højt rækværk. De dage vi var der, var der ingen vind, men det hyggede. Det at det var/er en færgehavn gjorde, at der skete noget hele tiden. Alene og/eller sammen med Flemmings kollegaer.

Prisen var 10 kr. pr. døgn. Der var separate baderum, pæne toiletter og varmet vand i hanerne om morgenen. Det var rigtig dejligt.

Badestranden er ideel. Der er lavt klart vand et stykke ud. Vi bruger en del tid på stranden, især på at Susanne (3 år) skal blive dus med vandet.

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

I øvrigt var der kvinde-ø-lejr på Femø i de år. Men det mærkede vi ikke noget til. De brugte stranden lidt længer henne.

- Og det var billigt på Femø. Vi gik op og spiste på kroen. For øl, snaps og smørrebrød til to personer gav vi 66,90 kr.

Det bliver hun. Det er sommer, og dejligt på Femø. Vi blev der et par dage.,

Erfaringer:

Havnefogden er et sludrechatol. Han delte gladelig ud af sine historier / erfaringer. Han fortalte, at i isvinteren, hvor færgen havde problemer med roret. Fordi de ikke kunne sejle til reparation, havde han fyldt stævnen i færgen op med sandsække. Derved havde de hævet agterenden, så han kunne komme til at reparere roret.

Det var Flemming meget optaget af. Til alt held. For mange år senere fik vi brug for den erfaring.

Farvel til Kurt og Hanne.

De ville ikke med til Svendborg. De ville rundt om Sjælland. For os var det helt fint. Vi syntes, at nu havde vi et rimeligt overblik til at sejle selv.

Problemer:

De problemer vi havde med påhængsmotoren klarede smeden på Femø. Han var lidt en tusindkunstner. Han lavede en tændrørsmøgle til os.

Green Lady

Rij 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred – d.1,26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Vi - de heldige nybegyndere

Jeg syntes, det blæste meget. Susanne og jeg fik en søsygetablet.

Bølgerne så nu fredelige ud. Vi havde medvind. Der var utallige rulle-søer, bølgerne var både lange og dybe. Tabletten virkede, jeg var slet ikke bange, og det tror, jeg bestemt, jeg ville have været, hvis jeg ikke havde spist en søsygetablet.

Tid: Lørdag d. 7. juli kl. 11.15 - 16.45
 Sted: Femø Havn
 Mål: Lohals Havn
 Vejret: Høj sol - stærk blæst

Sejladsen gik fint. Pludselig sagde Flemming, at min læbe blødte. Det vidste jeg ikke. Vrøvl tænkte jeg, så jeg gik ned og så mig i spejlet. Læben blødte. Det var underligt, jeg havde slet ikke mærket det. Men da jeg kiggede i kikkerten - vi ledte jo hele tiden efter koste - var der en stor bølge, der væltede mig lidt rundt. - Da havde jeg simpelthen hugget fortanden igennem. - Uden at mærke det. Nå jeg havde det fint. Alt var vel om bord.

Vi hyggede os, vinden løjede lidt. Da vi kom nord for Langeland, var vinden stilnet så meget, at vi snaktede om at tage en dukkert. Det holdt vi os nu fra.

Vi fandt anløbsbøjen til Lohals. Vi gik for sejl, og vi syntes, at vi var så dygtige, at vi kunne gå i havn for sejl. - Men vi besluttede alligevel at lade være. **Det var vores held.**

Der så fredeligt ud, men da vi kom gennem havneløbet, var havnen fuldstændig pakket. Færgen var ved at lægge fra kaj. Vi blev ret panikken, vidste ikke, hvad vi skulle gøre, troede faktisk ikke vi kunne få plads, men havnefogden råbte af os, og vi klarede situationen.

Problemer:

Da vi stod ud sad op-halet til genuaen fast. Jeg måtte springe gast, og skifte det til spilerfaldet. Så lykkedes det, så det var OK: til os.

Problemer:

Båden var ret luggi, så meget at jeg faktisk ikke kunne sidde ved roret

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

Dengang var Lohals en lille havn, og havnefogeden pakkede simpelthen bådene. Man kom til at ligge uden på en båd af samme størrelse. Alle hjalp til. Vi kom til at ligge uden på en folkebåd.

Søndag

Vi vågnede til meget frisk vind og regn. Vi lå sammen med tyskere i sejlbåde af jern, en folkebåd o. lign. Der var ingen af dem, der skulle ud i det vejr, så det gav os en undskyldning for at blive i havn. Vi var meget misundelige på folkebåden, der havde et cockpittelt (de er jo ret rummelige). Men alt i alt gik tiden for Flemming med skippersnak om vejret. - Jeg var bare glad for at være i havn og hygge om Susanne.

Mandag

Vejret var fortsat dårligt, men det var ens for alle. Der var nogle få både der gik ud, men da vi så, hvordan de huggede i bølgerne, var vi enige om at blive i havn.

Vi fik god kontakt med de både, vi lå i nærheden af. Dengang havde i vores størrelse stort set kun et kompas og en log. Derfor tilbragte en skipper, det meste af sin tid på kajen, sammen med de andre skippere. Tiden gik med at udveksle erfaringer, vurderinger af vejrets udvikling mv. Pigerne var i bådene og sørgede for at man trivedes om bord.

En erfaring rigere.

Efter at ha' lagt til i Lohals beslutter vi, at vi aldrig - hvis ikke det er nødvendig - vil gå ind i fremmede havne for sejl.

- Det har vi efterlevet.

En erfaring rigere

Det med tanden fik mig til at beslutte, at når jeg ikke havde mærket, at jeg slog mig, så ville jeg aldrig have en søsygepille. Jeg kunne jo lige så godt falde over bord.

- Og det har jeg efterlevet.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Sikken vind - sikke bølger

Vejret var hårdt, men vinden var aftagende. så stort set alle sejlede ud. - Det gjorde vi også. Vi skulle jo til Svendborg og hente vores fok poste-restance.

Susanne fik en søsygepille, og så lettede vi. For rebet storsejl og uden genuaen sat.

Tid: Tirsdag d. 10. juli 1973 - 10.30 - 13.30
 Sted: Lohals
 Mål: Svendborg (Lundeborg)
 Vejret: Overskyet til regn - blæsende - V-SV

Sikken en vind! Sikke bølger!

Selvfølgelig skulle Susanne tisse lige ude ved kosten/bøjen mellem Lohals og Lundeborg. Føj for den. Vi var nærmest klædt på som rummænd, og ståhøjde var der jo langt fra nede i kahytten. Flemming havde travlt med at passe bølgerne og bøjerne. Jeg blev hurtigt smådårlig. Susanne kom i tøjet igen. Vi kom op, fik luft, men jeg havde fåret et knæk.

Uanset det så drev Flemming båden frem.

Vi var sejlet ud sammen med nogle sejlere fra Korsør. De gled hurtigt fra os, men de havde en fok på. Nu ville Susanne sove. Ned igen, tøj af hende, op igen. Flemming var tørstig, men jeg skulle **ikke** ned igen. - Og det var ikke lige der, at vi skulle skifte, så jeg blev rorsmand.

Vi havde fyret S for Lundeborg tværs. Det havde vi haft ret længe. Vi holdt rådslagning. Det var ikke sjovt. Vi vendte om, og gik for fuld læns (god fart) til Lundeborg. Vi gik ind for sejl og motor for påhængsmotoren var mere oven for vandet end nede i det. - Det gik heldigvis fint.

Problemer:

Vi havde kun en genua. Fokken skulle vi hente i Svendborg. Påhængsmotoren var mere oven for vandet end nede i vandet.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Susanne blev vækket, hun var lidt søsyg, men Ok. Det fungerede fint. Vi drak kaffe og skyndte os op for at få en is. Her kunne vi se, at bussen til Svendborg kørte kl. 15.00.

Fuld speed på - af sted efter penge, nå bussen, hente fokken. - Alt OK! Vi var tilbage i Lundeborg kl. 18.00.

Vi fik nye kartofler og landskinke til aftensmad, så det var ren hygge.

Henkogte frikadeller

Der er ikke køleskab i båden. Flemming er slagter, så det er svært at leve med. Vi skal jo leve godt, uden at blive ruineret. Men han mangler ikke råd.

Der er et hulrum i det øverste af kølen. Der kan bl.a. stå en køletaske med proviant.

Han snakker om dengang hans mor henkogte frikadeller, og at det ville være godt i båden. Jeg mener, at han er blevet skør, men jeg kan ikke snakke ham fra det. Så vi har bl.a. henkogte frikadeller med om bord.

Jeg har ingen forventninger til dem - tværtimod. Men.... de er lige så gode som frosne frikadeller. De skal op af lagen, dryppe af og vendes i en gryde /på panden nøjagtig som man gør med frosne frikadeller, - og så er de mindst lige så gode.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

13

Lundeborg - Svendborg

Nu havde vi fokken, og vinden var lidt mildere end dagen før. Vi gjorde klart til afsejling.

Vi satte sejl i havnen. - Det gik knap så godt. Flemming skreg og råbte. I farten strejfede vi en anden båd. Jeg blev småsur. Jeg får en ordentlig en på sinkadusen af bommen. Jeg ser sol, måne og stjerner. Flemming bliver sur: "Du skal huske at holde hovedet nede under bommen. Ja, ja.... det er lettere sagt end gjort.

Tid: Onsdag d. 11. juli 1973 - 11.00
Sted: Lundeborg
Mål: Svendborg (Troense kl. 19.15)
Vejret: Overskyet - jævn vind

Nå vi gled af sted. Det var godt med en fok. Båden var nemmere at holde, vejret var også bedre, men der var stadig mange store bølger. - Uregelmæssige bølger, men båden gik godt. Bølgerne blev meget mindre ud for Thurø, og alt blev nærmest idyllisk i forhold til om tirsdagen. Nå vi gled ind i Svendborg Sund.

Det var smukt, men nu gik det langsomt. Der var en del strøm, vi satte påhængsmotoren og gik vi ind til Troense for at spise (på kro).

Da vi havde spist og var gået en tur langs kysten, lagde vi fra sejlede over til Svendborg.

Vi overnattede i Svendborg, fordi vi skulle have gas.

Holdninger.

I har måske bemærket at vi er sent ude af havnene. Det er ikke fordi vi ikke er morgenmennesker. Det er fordi vi synes det er bedst, at Susanne har haft tid til at lege inden vi sejler. i vandet.

I øvrigt en løsning vi holdt fast i alle årene.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

14

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Morgenkaffen galt i halsen

Vi vågnede til strålende solskin. Flemming gjorde klar til morgenkaffe, og jeg fik Susanne i tøjet. Vi i cockpittet og nød livet. - Puh...Jeg fik kaffen galt i halsen. Jeg havde kigget ud over rælingen - båden ikke i vandet - men i en suppe af ærter og gulerødder. Arbejdet på Fyns Konservesfabrik var gået i gang, og deres spildevand gik direkte ud i havnen.

Godt vi ikke havde planlagt at blive der. Vi ville se det Sydfynske Øhav.

Efter havnelødsen var Drejø Havn mod nord kun egnet til skibe der stak 1,2 m. Det stak Green Lady. Vi diskuterede lidt, var enige om, at det var forsøget værd. Vi ville sejle til Drejø og spise frokost i havnen. Vi kunne jo bare vende om og gå direkte mod Avernakø, hvis det gav problemer. Vi gjorde båd klar til sejlads til Drejø.

Vi skulle godt nok krydse, - og passe meget på dybden, - men vi "var" vel fjordsejlere. Det skulle nok gå. Optimismen fejlede ikke noget.

Vi var forsigtige. Lige da vi nåede sejlrenden ind til Drejø Havn (den er lang), kom der en båd ud. Den præjede vi. De sagde, der var dybt nok, hvis vi holdt os tæt til kostene. Som sagt så gjort. Ved den sidste kost, **for godt**. Vi stod på grund. Vi prøvede, men vi sad fast. Vi kunne ikke komme fri af grunden, til sidst blev vi trukket fri af en motorbåd, der havde ligget lige bag os i sejlrenden. Nu han gik selv på grund, kom fri og fik os med ind i havnen.

På turens havde vi fundet ud af, at vi var tørlagt, så vi skulle helt klart ha' købt øl og vand. Der var slet ingen butik, mulighed for at

Tid: Juli
Sted: Svendborg
Mål: Drejø / Avernakø
Vejr: Let overskyet - jævn vestlig vind

RJ 85.
En langkølet båd, hvor kølen er ret bred, og derfor er den ikke let af få af grunden, når vi er gået på.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

købe ind, ja der var faktisk slet ingen faciliteter i havnen. Den nærmeste mulighed indkøb var campingpladsen. Vi gik af sted. Vi fandt ikke campingpladsen, men vi fandt købmanden i den anden havn. En lille butik med et eldorado af al skinds ting og varer. Øl og vand havde de, men ikke andre ting, vi skulle bruge.

Vi forbi en bonde, hvor vi købte rødspætter. Vi bestilte en kylling og noget salat hos en anden bonde, tiden var jo gået, så vi skulle ikke fra Drejø den dag .

Havnen var helt speciel. Den havde bevaret sit ø præg, og den var ikke større end at man kunne spytte fra det ene hjørne til det andet. Den var så lille, at alle fik snakket sammen.

Om aftenen inviterede vi motorbåden på hjemmerøget rødspætte. Vi fik kaffe og gl. dansk og blev påduttet nogle erfaringer

Vi fortalte, at det var et problem for mig, at vores båd var meget luggi. En af de andre bådejere sagde, at vi bare skulle flytte masten lidt frem. Det havde vi ikke forstand på. De kiggede på båden, på vores mast, jo det kunne lade sig gøre, og så hjalp der Flemming med at rykkede masten så langt frem, som den kunne.

Det lod vi os ikke gå på af. Jeg havde været spejder, var god til orienteringsløb, og Flemming havde kørt og navigeret i rallys i mange år. Selvfølgelig kunne vi læse og forstå et søkort.

Kritik

Der var ikke kun hjælp og venlige kommentarer. Han var målløs, og udtrykte klart, at han mente, at det var uforsvarligt, at vi sejlede uden at have gået til navigation, i det sydfynske farvand osv. ...

Green Lady

RJ 85 D 103 – 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 – depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

15

For lavvandet

Da vi spiste morgenmad, kunne vi godt se, at det var lavvandet i havnen. Så vi holdt øje med de andre. - Det var ikke mange, at holde øje med.

Motorbåden sejlede lige før os. Den stak 1.30 m, de sad fast i havnehullet. De blev halet lidt tilbage, og en fisker blev hentet til at trække dem ud. Vi gjorde os klar, prajede fiskeren og spurgte om han også ville trække os ud gennem havnehullet. Det ville han gerne.

Tid:	Fredag
Sted:	Drejø
Mål:	Avernakø / Troense
Vejr:	Overskyet - frisk jævn vind fra V.

Vi kom på slæb, det var fint, men midt i havnehullet sad vi fast - rigtig fast - på hele kølen. Vi hev og sled. Var ude at hænge. Oppe foran og stå. Forfra og om igen. - Og så endelig lykkedes det. Vi kom fri, og *så* holdt vi os midt i renden. Vi kom ud i frit vand. Farvel Drejø.

Nu sejlede vi mod til Avernakø - på kryds -. Kursen var sat og kosten kom fint ud for Flæskeholm, men bølgerne blev store i indsnævringen ved Avernakø. Vi huggede så meget, at vi satte både motor og sejl. Vi gled fint ind. Vi var møre. Det havde været sejt. Så nu var vi enige om, at vi ikke ville længere væk hjemmefra.

Vi spiste frokost på Avernakø og satte vi kurs mod Troense.

Det gik dejligt. Vi var på læns. Vi mødte mange sejlbåde, åg så mødte vi alle tiders himstregims - en art tømmerflåde med gamle klude til sejl, og en gammel lænestol til at sidde i. Vi fik desværre ikke taget et foto.

Da vi kom ind i Svendborg Sund lagde vinden sig, men vi nåede alligevel til Troense Havn for sejl. Vi gik ind for motor.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

16

God fredelig sejlads

Det var smukt vejr. Vi gik ud for motor, og sejlede det første stykke på den måde. Vi nød landskabet. Da vi var ude af Svendborg Sund satte vi sejl.

Vi tog et stort ben ud. Vi kunne holde bøjen oppe. Kl. 12.30 var det vindstille, så vi satte påhængsmotoren igen. Kort efter kom der vind. Den friskede jo nærmere vi kom Lundborg. Vi gik for sejl.

Tid: Lørdag 1973 - 11.00 - 13.00
Sted: Troense
Mål: Lundeborg
Vejret: Lille vind - fra NØ - vinden var dre-

Bølgerne var ok, så vi kunne tage sejlene og gå ind for motor. Det var godt, for der var havnefest. Lundeborg Havn var fyldt helt op. Ku' vi være der, jo - vores båd var jo ikke ret stor, så vi kom helt ind i inderhavnen mod syd. Der lå vi sammen med en flok unge sejlere fra Nyborg.

De var kommet til havnefesten. De var festlige og hyggelige. Der var gang i dem.

Der var slet ikke nok toiletter, så en af dem sang hele tiden: "Og så tog han /hun skoene på og begyndte at steppe" .

Den sang har hængt ved os som tissesang lige siden.

Lundeborghymnen.

"Er du trist og har du sorg i sinde, så ta' med mig ned til Lundeborg." var ikke blevet en landeplage på det tidspunkt. Den var faktisk helt ukendt. Ole Bager sad nede ved fiskernes skure , spillede harmonika og sang den dagen lang., og fik sig en sludder med os sejlere. Det var en sød sang, og meget hyggeligt.

Green Lady

Rj 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

De var ikke kun søde friske, osv. De var også grænseoverskridende. Når de fx havde tømt en dåse konserver, så lod de - uden blusel - falde ud over rælingen. De var flertal, så efter at have påtalt det, gik vi ikke i videre klinks med dem. - Og det var jo længe før, den almindelige danske havde en holdning til miljø / miljøsvineri / miljøproblemer.

Det var i øvrigt en rigtig hyggelig havnefest. Fiskerne inviterede / og gik selv planken ud. Det vil sige, ud på en planke, der var lagt tværs over havnen, og hvor de fleste faldt i havnen, inden de nåede den anden side. - Der var en rigtig god stemning.

Søndag

Vinden var frisk. Vi lå i havn på grund af dårligt vejr, havnefesten fortsatte, og det var stadig meget hyggeligt at være der.

Sidst på eftermiddagen skulle nyborgsejlerne hjem - på arbejde om mandagen. Det var der mange andre sejlere, der også skulle. De havde medvind, så de strøg lige lugt hjem til Nyborg.

Alt i alt var rigtig hyggeligt, og der var badestrand på begge sider af havnen. Der var Ole Bager, der var vådbinding m.m. Vi købte et par blå anorakker. Dem fiskerne går i. De er helt vindtætte, og vi havde dem i mange år. Der var også en dejlig badestrand. Her ved havnefesten var den bedste side dog optaget af et tivoli, men det gav jo også en stemning.

Vi hyggede rundt. Havde det dejligt.

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Ustabilt vejr - hvad er det?

Mandag var vejret stadig ikke godt, og vinden var fra Nord. Kl. 15 vendte vinden. Der kom en ordentligt regnskyl, så blev vejret godt. Syntes vi, og vi havde fået nok af Lundeborg for denne omgang. Vi besluttede at sætte sejl. Vi ville til Korsør, alternativt Nyborg.

Tid:	Kl. 16.00 - 18.00
Mål:	Korsør / Nyborg
Veir:	Lille vind - og regn.

Se på tid og sted, og hvis du sejler, så kan du se, at vi ikke havde den nogen fornemmelse for, hvor lang tid det tager at komme fra en havn til en anden.

Man skulle tro, at vi ikke kunne måle sømil, afstand og regne ud, hvornår vi kunne være fremme. Men overoptimisme, det var/er et kendetegn for Flemming, og da han samtidig er god til at overtale mig, så lykkedes det ham gang på gang, at få flere timers sejlads til at vare 1½ til 2 timer både, når vi var ude, og inden vi tog ud.

Vi havde ingen log, vi havde aldrig sejlet før, det var også rigtig svært at fornemme /vide, hvor hurtigt vi sejlede. Den mindste ændring med bedre vind, og vi ville være i havn om et øjeblik. Vi havde ingen erfaring, og vi vidste det simpelthen ikke, hvor stærkt vi sejlede.

Vejrudsigter

Vi hørte vejrudsigter på langbølge. Men vi havde ingen erfaring, så udover vindhastighed og retning vidste vi faktisk ikke, hvad vi skulle være opmærksomme på.

Vi stod ud af Lundeborg Havn ca. kl. 16. På det tidspunkt var der kun en lille vind. Derfor satte vi genuaen. Men ak og ve. Vi havde ikke sejlet længe - kurs Korsør - da vi løb ind i en kraftig regnbyge, **med blæst**. Vi måtte bjærge genuaen. Det var ikke rart.

Senere da vejret var blevet bedre satte vi fokken. Det var turbulent, og derfor blev vi enige om at sejle til Nyborg. I indsejlingen til Nyborg blev der vindstille, men vi havde fået sejlet nok.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Sprogø er væk - vi har mistet kurs og retning

Som I kan se, har der nok været uro i båden, for jeg har hverken noteret afgang eller ankomst tid.

Det var bygevejr, derfor ville vi have sat fokken, men der var så lidt vind, at vi blev enige om at sætte genuaen.

Vi var knap ude af havnen før vi fik problemer. Vinden drillede. Der var næsten ingen, og den der var, den vendte hele tiden. Det havde vi ikke prøvet før, og vi kendte ikke de signaler, det sender. Vi havde i øvrigt nok at gøre.

Dengang var der ingen Storebæltsbro men færger, mange færger. Både bil- og togfærger. Nogle af færgerne skulle vende, så trafikken ved trafikhavnen var intens. Vi skulle vige for færgerne. Vi var travlt optaget. Vi satte påhængsmotoren, men det var hverken let eller rart at passere færgerne. Hvor meget fart havde den færge på, skulle den vende, ikke vende. Der er den næste færge. Nå vi kom forbi....

Vinden var ustadig. Det begyndte at støvregne. Susanne blev træt. Jeg fandt regntøj til Flemming og gik ned for at lægge Susanne.

Mens jeg var nede at lægge hende, mærkede jeg, vi sejlede stærkt, rigtig stærkt. Susanne faldt i søvn. Jeg fik bakeset regntøjet på og kravlede op i cockpittet. Hilde mænd.... det var blevet dårligt vejr. Det blæste stærkt. Regnen piskede ned. Sigtbarheden var lille. Rælingen i læ side var under vand. - Der var vind i sejlene, vi sejlede stærkt.

Tid:	?
Sted:	Nyborg
Mål:	Mullerup
Vejret:	Bygevejr - lille vind

At skifte sejl

Der var jo ikke rullesejl dengang, så det var fuldt skift hver gang sejlene skulle ændres. Rebning af storen foregik med rulle, og det var langsomt. Det virkede heller ikke ret godt, for der var stor forskel, på hvilken side vi lå på

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

Det blæste op. Det tordnede. Det var ikke sjovt længere. Vi havde alt for meget sejl på. Jeg overtog roret. Flemming skulle op og bjærge genuaen. Han lå fladt på maven, båden fløj op og ned i bølgerne. Jeg var stiv af skræk. Faldt han i vandet. Endelig - nu var han nede i cockpittet. Vi skulle lige samle os lidt... -

Hvor var Sprogø. Da jeg gik ned, havde vi klart udsyn til Sprogø, nu var den væk!

Hvor er vi? Vi vidste det ikke. Der var ingen ap'er o. lign. Der var os selv og kompasset. Jeg sagde, at vi måtte sætte vores lid til kompasset. Vi var nordvest for Sprogø sidst vi så den, så hvis vi sejlede kurs 45, så måtte vi komme i nærheden af Musholm og Mullerup. Vi sejlede kurs 4. Flemming påstod, at han ikke havde skiftet kurs, og at Sprogø lå lige der.

Jeg blev vild. Hvis vi holdt den kurs, så ville vi sejle hele vejen op gennem Storebælt, gennem Kattegat, forbi Skagen, og uden at opdage det - lige lugt i helvede. Det var naturligvis en overdrivelse, og Flemming købte den ikke. Der var fart på, båden gik god.... Kursen fin. Flemming ville ikke høre, han havde holdt kursen mens jeg var nede. Jeg blev fuldstændig vild. Truede med at springe over bord, hvis han ikke lægger om til kurs 45'. Han kunne høre, jeg mente det, der skal ro i båden, så han ender med at skifte kurs. Phy-ha...

Vi begynder straks at spejde. Vi har jo ingen fornemmelse af afstand og fart. Vi spejder og spejder. Det klarer lidt op, og endelig flere timer efter, stadig med møgstemning om bord. Nu kan vi se Musholm, og i kikkerten ane Mullerup. Vi havde regnet med vi var meget længere nede mod Korsør, men det var vi ikke. Vi er gået for både motor og store, men vi måtte ha' været helt ude af kurs meget længere tid, end vi troede.

Da vi nærmede os Mullerup var der stadig store bølger. Havet er ikke venligt. Kunne vi gå ind for påhængsmotoren alene. Vi turde ikke, så jeg tog storen umiddelbart før havnehullet, og vi gled ind med en stor bølge. Det var hverken trygt eller rart.

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Mullerup Havn er en lille havn. Inden vi gik ind, havde vi aftalt, at vi sejler en runde for at se, hvor der var plads, og så jeg var klar.

Men - ak og ve.....Skipper ombestemte sig. Råbte: "her". Jeg stod naturligvis på den forkerte fod. Jeg fik ikke fat i pælen. Jeg fik et møgfald, som hele havnen kunne høre, mens vi måtte opgive at lægge til der. Skipper var tosset. Det var gæsten også. Jeg havde fået nok. Vi fik lagt til ved kajen, langskibs.

Gæsten havde fået nok. ..

Jeg erklærede, at nu kunne Flemming sejle deres egen sø med Susanne som gæst. Jeg pakkede en lille taske, tog min nøgler, gik i land, hen til bussen. Jeg ville hjem til Tåstrup. Hvis Flemming ville blive i Mullerup og rådne op, så var han velkommen. Det ville han. Jeg gik.

Der stod jeg så. Rasende, fnysende arrig ved busstoppestedet og ventede på bussen. Der var tre timer til bussen gik. Jeg stod og stampede i en time, var stadig fnysende gal. Jeg kunne ikke komme af med galden. Jeg vendte tilbage til Green Lady og skældte Flemming huden fuld. Han var stadig vred over, at jeg altid stod på den forkerte fod, men han havde dog indset, at han ikke kunne sejle alene med Susanne. Han var klar til at indgå en aftale.

Holder aftalen?

Har du mødt os, så ved du, at jeg skulle have taget bussen. Han kan stadig ikke nære sig. Når vi ikke lægger til helt perfekt, bliver der råbt. Jeg står altid på den forkerte fod.

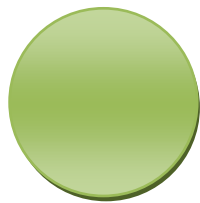
Det var slut. Ingen råben af mig under havnemanøvre eller når vi satte sejl. Han ville vente, og forklare, hvad der var gået galt, år vi havde fået lagt til /fået sat sejl.

Det ustabile vejr fortsatte. Mullerup Havn var kedelig, ikke noget at råbe hurra for. Der var et godt madsted, men derudover intet.

Vi ventede på godt vejr i 3 dage, opgav vi at sejle hjem inden ferien sluttede. Vi fik et lift til Holbæk. I Holbæk blev vi hentet af Birger.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

Sommerferien er slut. Båden ligger i Mullerup Havn.

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Nye kræfter...

Birger, Flemming og jeg har aftalt at bruge weekenden til at sejle Green Lady til Frederikssund.

Tid:	fredag 16.30 - 22.30
Sted:	Mullerup
Mål:	Røsnæs / resultat Asnæs
Vejret:	Stærk blæst, høj sø, regn.

Birger, der næsten ikke har været med ude at sejle, men som på alle måder har assisteret med at løse problemerne i processen med at få båden sejlklar, tripper for at komme ud at sejle.

Fredag er vejret er dårligt, men vejrfolkene lover bedre vejr i weekenden. Det ser vi frem til, da vi går om bord, for der er rigeligt med vind.

Vi gør båd klar, lægger fra og siger farvel til Mullerup. Helt uden vemod. Endelig...

Det blev en frisk sejltur. Ud for Reersø viste Store Bælt tænder. Vinden var NV. Det vil sige lige imod, så vi var på fuldt kryds. Vi så frem til at runde Reersø, så skulle vi ikke krydse, men dog stadig sejle bidevind. Vi troede / håbede også, at bølgerne ville være lidt mindre. Det var de ikke, og det var svært, umuligt at hold spidsen af Asnæs oppe. Vi sejlede bedst på vinden uden at krydse.

Ved 22-tiden var det blevet buldrende mørkt. Vinden havde lagt sig en del, så blev enige om at ankre op under Asnæs Skov. På S-siden af Asnæs i læ for NV-vinden. I følge kortet ville der være dybt helt ind under land. Vi kunne ane land, men ikke se vanddybden. Birger blev sat på fordækket med ankeret, han skulle bruge ankeret til at måle, hvor dybt der var. Det var nødvendigt vi kom længst muligt ind, for ellers var der ikke tilstrækkeligt læ. Det lykkedes. Vi gik trætte men tilfredse til ro.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

Morgenstund har guld i mund

Vi stod tidligt op, drengene fik en hurtig dukkert, og efter en meget hurtigt morgenmad, lettede vi anker. Solen skinnede fra skyfri himmel, og vi havde en smuk fredelig sejlads langs Asnæs kyst.

Da vi rundede Asnæs, var det slut. Vinden fik frit løb. Der var rigeligt af den. Vinden var nordlig, og bølgerne var store. Vi krydsede ind mod Kalundborg og ud mod Røsnæs fyr. Udsigten og sejladsen var sej, men prima.

Sikke bølger der var V for Røsnæs Fyr. Vi satte motoren i vandet. Vi havde brug for al den hjælp, vi kunne få for at komme uden om Røsnæs.

Da vi havde rundet fyret var det kun lige, at vi kunne holde Røsnæs Havn oppe. Vi skulle til Odden. Det ville være fuldt kryds. Vi blev enige om at sejle inden om Sejerø. Det var et stort kryds i sig selv, og så kunne vi spise frokost i Røsnæs Havn.

Mullerup Havn var lille. Røsnæs Havn endnu mindre. Indsejlingen var kort, men meget smal. Mor her klarede sejlene, skipper stod ved roret, og Birger tog sig af påhængsmotoren. Vi kom ind i fin stil.

Vi spiste, samlede kræfter skulle på toilettet. Der var ikke noget. - Åh - jo. Der var et das på kajen, der var ingen papir, og man sked lige ned i havnen. Det var mere end ulækkert. Vi var klar og lettede.

Jeg lod drengene klare slæbet. De var mest ivrige, og jeg var lidt træt. Jeg lod mig fascinere af bølgerne. Det gik langsomt. Bølgerne var stadig meget store, og vi var stadig på kryds. Dog ikke fuldt kryds, men på kryds.

Solen skinnede fra skyfri himmel. Det var meget varmt, der var varmedis ind over land. Vi kunne fx ikke se Sejerø.

Vi sejlede. Vi syntes, vi skød en god fart, og at vi havde sejlet i lang tid. Hvor langt var vi? Ja, hvor var vi? Vi vidste ikke. Der kom gang i diskussionen. Vi fandt lodsens landkending frem, men disen gjorde landskabet utydeligt. Den hjalp ikke. Vi mente, at vi på trods

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

af disen burde kunne se Skamlebæk Radio, men det kunne vi ikke. Vi så en vindmølle, og mente, at det måtte være deromkring.

Vi sejlede og sejlede. Vi havde sejlet længe. Solen stod højt på himlen, der blæste stadig en frisk til hård vind. Vi var enige om, at vi nok var på vej ud til at runde Odden, selv om der var stadig flere ting i landskabet, som vi ikke kunne få til at passe, men sådan måtte det være. Når vi slap pynten forude, så skulle vi runde Odden.

Jeg havde hørt mange historier om, hvor uheldig man kunne være, når man rundede Odden Rev. Som nu, med vinden fra nord, ville vinden have frit løb. Jeg insisterede på, at vi skulle have redningsveste på. Flemming og Birger mente ikke, det var nødvendigt, men den diskussion vandt jeg. Jeg var lettere hysterisk, fordi de ikke ville. Til sidst var det lettere for dem at tage dem, at tage den på end at høre på mig.

Vi fik redningsvestene på. Vi mente godt nok at terrænet ved Odden skulle være højere / længere / anderledes. Det virkede for fladt, men hvad kunne det ellers være? Det måtte være Odden. Vi fik frit syn.... og der, lige der lå Skamlebæk Radio.

En meget flad fornemmelse og dårlig smag i munden. Nu var der mange timer, hvor vi sejlede og sejlede med fri udsigt til Skamlebæk Radio. Disen var også lettet. Vi kunne også se Sejerø. Landskabskendingene faldt på plads. De var der alle sammen. Der ville gå mange timer før vi skulle runde Odden. Der sad vi - tre mand om bord - alle gode til orientering. Godmorgen min bare r... .

Uanset det, så følte vi os bedre tilpas. Vi vidste, hvor vi var, vores fornemmelse af, at vi skulle kunne se Skamlebæk Radio var rigtig. - Og fornemmelse af hvor stærkt vi sejlede var helt forkert. Det kunne vi bære. - Men der var helt klart plads til forbedringer

Vi sejlede langs sydsiden af Odden, vejret blev bedre. Vinden faldt. Vi blev enige om, at vi kunne ankre op på sydsiden af Odden på samme måde som aftenen før.

Kl. 22 ankrede vi op på tredje revle. Vandet var blevet smult, vinden lagde sig mere og mere. Vi lå uroligt, men vi nød vores aften-

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

kaffe og gik til ro. Vi var trætte, så uanset det varede en rum tid inden, der var rart om bord så kunne vi sagtens sove.

En heldig nat

Næste morgen skinnede solen fortsat fra skyfri himmel, vinden var løjet, så der var næsten ingen vind. Vi nød morgenkaffen og så på morgenbaderne. Vi blev fristet. Alle tre sprang i og fik en dejlig morgendukkert. Vi kom om bord igen. Det var mere held end forstand. Heldet fulgte de

Solen skinnede. Vinden var svag. Vi gjorde os klar. Lettede anker. Var enige om, at der ikke var noget der var lige så dejligt som at ligge for svaj og lette anker.

Vinden faldt hele tiden. Vi gled meget stille langs Oddens kyst. Da vi skulle krydse revet var der stort set ingen vind. For motor kunne vi derfor trygt passere Sjællands Rev gennem bådøløbet.

Vi sejlede for sejl. Lyden af påhængsmotoren var infam, og vi havde jo hele søndagen. Vi holdt på og sejlede for sejl.

Der var ikke megen vind, vi flyttede os ikke meget. Flemming blev rastløs. Han syntes, at tiden skulle gå med noget fornuftigt. Han ville fiske. Han fandt fiskestangen frem, for første gang. Linen gik i kludder. Der var mange knuder. Klip den over. - Nej - Flemming og jeg løste knuder op en times tid. Til sidst klippede han alligevel linen over. - nu virkede fiskegrejjet, og heldigvis for ham - jeg var træt af fiskeriet inden det begyndte - fangede han straks en makrel.

Vi flød af sted for strøm og næsten ingen vind. Jeg serverede hundeklemmer og kaffe. Vi skændtes lidt. Derhenne ved den pynt, ude i horisonten - var det ikke Hundested.

Hov - Birger og jeg tumler rundt i båden. Flemming råber op, ændrer brat retning, meget brat. Han har fået øje på noget. En badebold. Selvfølgelig tumler jeg så klodset rundt at jeg brækker antennen på radioen. Birger og jeg bliver beordret til at fange badebol-

En heldig nat

Det følte vi ikke dengang. Men vi har aldrig nogen siden - siden hen ankret så usikkert, som den nat på S-siden af Odden.

Green Lady

Rij 85 D 103 - 8.55 m 2.05 bred - d.1.26 - depl. 2.15 t. sejl 26 m

ten. Badebolden ruller på bovandet. Hverken Birger eller jeg får fat i den. Skipper råber, så vender vi. Resultatet var det samme. Bolden smutter for os. Skipper råber igen. Så vender vi. Læner sig ud over rælingen og fanger selvfølgelig bolden med det samme.

Vi har atter kurs mod Hundested Rende, der er ikke langt til den, så nu begynder vi at kunne "lugte" Frederikssund. Tænker på at nu varer det ikke så længe inden vi er hjemme.

Jeg er sur. Sur fordi Flemming vendte efter en badebold. Sur fordi han fangende den i første hug. Sur.....

Pludselig slår det mig. Hvor er vores nøgler? Fik vi dem med? Aftenen før havde vi kørt en bil til Frederikssund, så vi kunne være sikre på at komme hjem. "Flemming har du dine bilnøgler?" Vi leder begge to, men resultatet er negativt. Mama-mama-mia.... hvor dumme kan vi være.....

Nok om det, for nu skal vi koncentrere os. Det er første gang, vi sejler ned i fjorden i egen båd. Søkortet studeres indgående. Det går fint. Vi er trætte, gnaver lidt af hinanden, men det går fint. Vi har passeret Lynæs og er på vej ind i Kulhus Renden. Birger er rorsmand. Flemming er i stævnen og kigger på vanddybden. Han vil have os længere ind mod Lynæs Klint. Jeg sidder stædigt med næsen nede i kortet. Vi skal holde tættere på Kulhuse Havn, tæt på Kulhus Mole. Jensen adlyder - mig -. Jeg når ikke at trække vejret. Bums - Vi går på grund. Vi står urokkeligt fast. Vi prajer en motorbåd, får et tov over, be'r dem om at trække os ud ad. De har vist fået rigeligt, for de forsøger at trække os hen over banken. Nu står vi om muligt endnu mere fast. Vi er ude at hænge, alle tre. Vi kommer fri. Denne gang lykkes det at komme ud på åbent vand.

Jeg ligger mig ud i stævnen. Jeg skal ikke have klinket mere. Det må de kloge om. Jeg er vist nok halvmopset. Det har jeg slet ingen grund til, men det er jeg.

Nu går det støt mod Frederikssund. Kl. 20 er vi gennem broen og kort derefter i havn. Flemming springer op i klubhuset og ringer til Lars og Ester. De er ikke hjemme. Gode råd er dyre... Flemming rin-

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

ger til mor. Hun skal have fat i Frans, der skal køre ud til os, finde nøglerne og bringe dem til Frederikssund.

Vi spiser - tømmer spisekammeret. Begynder at pakke det tøj, der ikke er brugt i ferien. Opdager, at det er sjask vådt under sejladsen. Vi pakker det. Det skal hurtigst muligt vaskes og ikke mindst tørres.

Endelig - der kommer Frans og mor. Vi skynder os at lukke. Så af sted. Først til Tåstrup, så til Søborg for at hente Susanne, der er passet hos Henny. Vi kan næsten ikke hænge sammen. Vi er hjemme kl. 1.30 - Godnat.

Vi skal begge på arbejde om mandagen. Flemming før fanden får sko på. Vi klarer det. Båden ligger på sin plads i Frederikssund, men vi har en ny opgave. *Hvor kom alt det vand fra.*

Hvor kommer alt det vand fra?

Green Lady

RJ 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1.26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m

Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?

Hvor kommer alt det vand fra..

Vi aner ikke, hvad der er sket. Det er lidt en gåde for os. Men et eller andet er helt galt. Der er stort set vand i alle køjerum, og det er her, vi har stuvet rent tøj, sengetøj mv.

Vi gennemgår båden, og da vi nu alligevel skal have kontakt med Metalino Boats A/S, så samler vi alle de fejl og mangler, vi har fundet. Der er 20 fejl og mangler. Nogle større end andre, men flere af dem er faktisk store.

8. august 1973 skriver vi til Metalino Boats A/S. Udbedringen går ikke gnidningsfrit. De sætter sagfører på. De ender med at opgive. Sagen verserer til 1976, hvor vi vil sælge Green Lady. De opgiver, fordi jeg har skrevet en udførlig logbog.

Logbog

Jeg skrev logbog i mange år. De første år var jeg meget omhyggelig og skrev meget flittigt. De senere år gør jeg kun få notater.

Køb af både og aptering af både og de vanskeligheder, der var i den sammenhæng, de er skrevet ud de dokumenter vi har suppleret med Flemmings og min hukommelse. Det vil sige, at når vi sidder i en svikmølle nede i Mosede Havn, så er det ren hukommelse, og de fejl, der kan være, det håber vi, at de, der bliver hængt ud, kan leve *med og endda se det sjove i.*

Sammenfatningen står jeg for. Ligesom det er mig der stiller spørgsmålet: *Kan I fortælle mig, hvorfor jeg - efter 40 år med Flemming, som skipper - stadig holder meget af at sejle?*

Har I indspil /svar på det spørgsmål, så skriv som gæst på denne hjemmeside eller send en mail til vibeke@dalum.org. - Ikke mindst, så håber jeg, du har fundet fornøjelse ved mine fortællinger

De bedste hilsner
Vibeke Dalum

Green Lady

Røj 85 D 103 - 8,55 m 2,05 bred - d.1,26 - depl. 2,15 t. sejl 26 m